

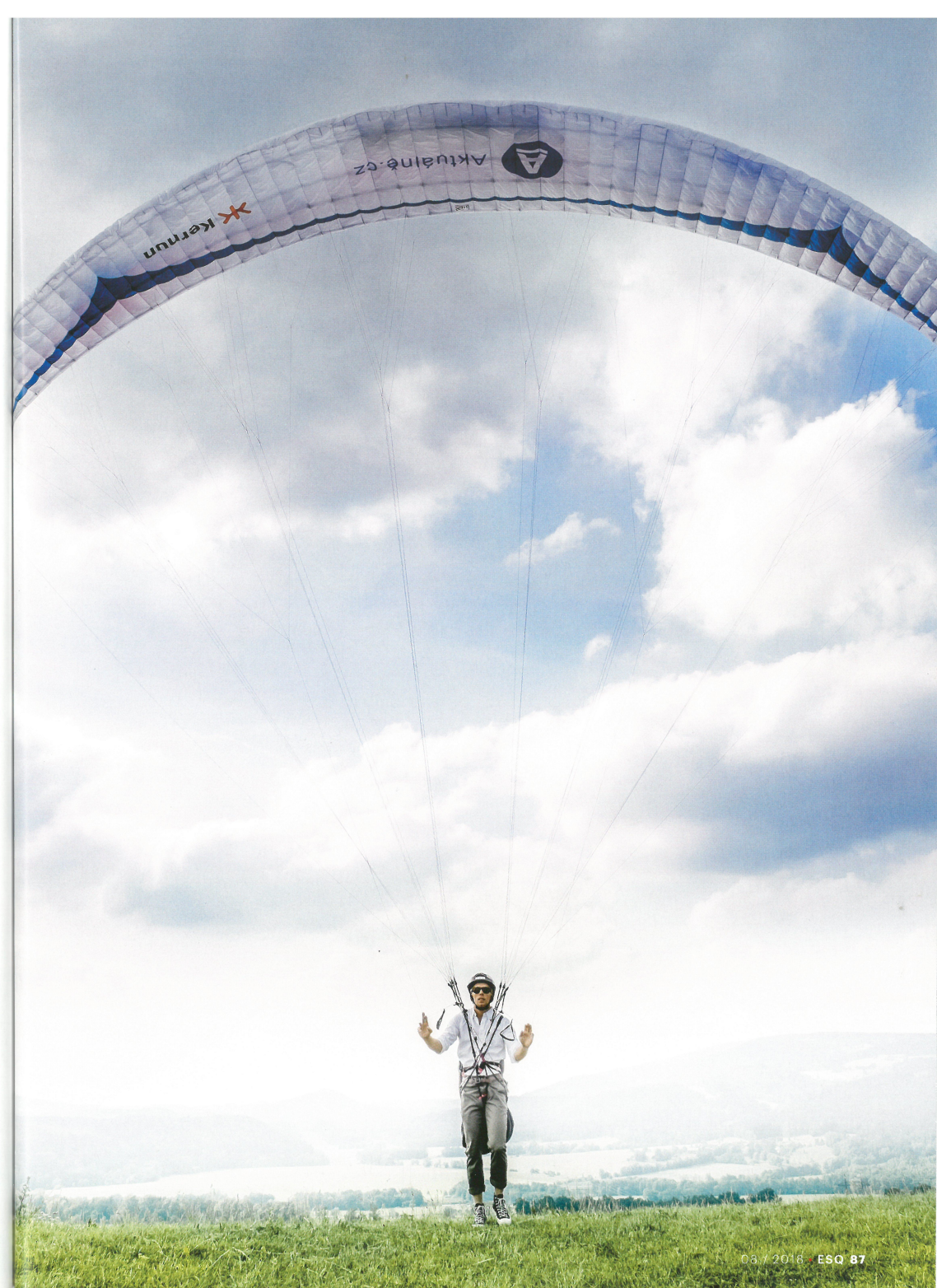
„Teď si obleč tu bílou košili a přelet mi nad hlavou,“ instruovala paraglidingového závodníka *Standu Mayera* fotografka *Lucie Robinson*. A on to udělal. Vznášel se celé odpoledne ve vzduchu a trpělivě vyšlapával s padákem na zádech liberecké kopečky jen proto, aby vám představil letní trendy – pěkně s nadhledem.

FOTO LUCIE ROBINSON
STYLING MILENA ZHURAVLOVA

NA NEBI BEZ HRANIC

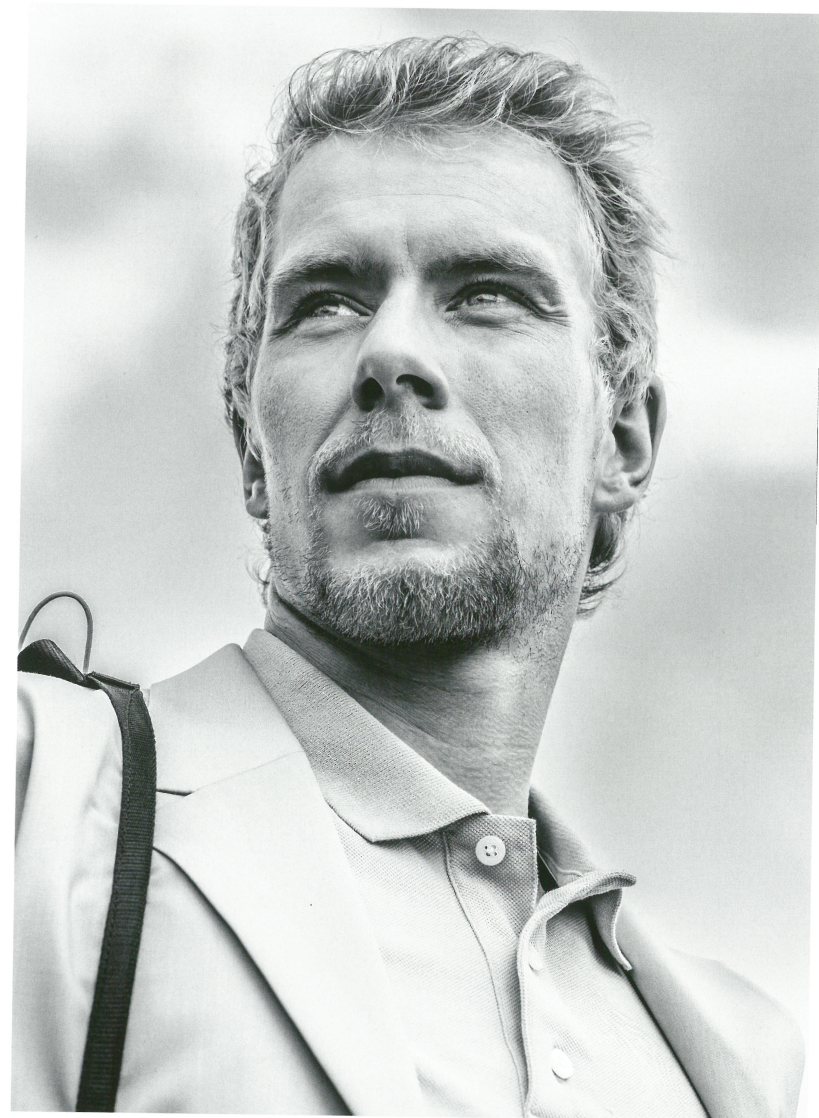

Tato strana: Bílá lněná košile (2599 Kč) Tommy Hilfiger a tmavě modré bavlněné kraťasy (2599 Kč) Tommy Hilfiger, oboje Van Graaf. Strana vpravo: Bílá bavlněná košile (799 Kč) H&M, šedé bavlněné kalhoty (2499 Kč) Levis, černé kotníkové tenisky (3500 Kč) Comme Des Garçons Play, Space.

Standa Mayer (28)
je český závodní paraglidingový pilot. Specialista na hike & fly závody, jako jsou Red Bull X-Alps nebo X-Pyr napříč Pyrenejemi. Před třemi lety dokončil jako první Čech v historii závod Red Bull X-Alps.

Strana vlevo: Vínová bavlněná mikina na zip (4399 Kč) Hugo Boss, bavlněné tričko s obrázkem (799 Kč) H&M, černé kalhoty ze směsi materiálů (4100 Kč) Department 5, Space, béžové tenisky (2649 Kč) Levis. Tato strana: Krémové sako ze směsi materiálů (5200 Kč) COS, světle modré bavlněné polo triko (1799 Kč) Lyle & Scott, Van Graaf.

Strana vlevo: Modrošedá košile ze směsi materiálů (1650 Kč) COS, modré kalhoty s kostkou (999 Kč) H&M, béžové tenisky (2649 Kč) Levis. Tato strana: Džínová bunda (2999 Kč) Levis, hnědobílá bavlněná košile se vzorkem (899 Kč) H&M, béžové kalhoty (1199 Kč) Review, Van Graaf, béžové tenisky (9200 Kč) Golden Goose Deluxe Brand, Space.

P

araglidingem se dá užít, pokud létáte tandemem nebo máte školu, v níž učíte lidi létat, ale užít se pouze závody je obtížné. A tak jsem v létě profesionálním paraglidistou a v zimě software test inženýrem, který testuje kardiostimulátory. Mám totiž vystudovanou informatiku na ČVUT. A také mám to štěstí, že firma, u které pracuji, je zároveň i mým sponzorem, a tak si mohu dovolit trávit polovinu roku místo na kancelářské židli ve vzduchu.

Létat jsem začal až v jednadvaceti v oddílu talentované mládeže pod svazem paraglidingu. Proč tak pozdě? Protože létat můžete kvůli bezpečnosti až od patnácti a v tomhle věku má na tenhle sport bohužel málokdo peníze. A tak většina začíná až po dvacítce. My jsme ale našťastí měli v oddíle super partu kluků, s nimiž jsme se vzájemně hecovali, kdo z nás bude lepší. A protože jsem docela soutěživý typ, začal mě paragliding opravdu bavit. Měl jsem navíc i výhodu v tom, že jsem před ním dělal spoustu jiných sportů, z nichž čerpám dodnes. Dobře mi jde třeba hike & fly, což je jedna z disciplín paraglidingu, kdy kombinujete běh v horách s létáním. Když je ošklivo a hodně fouká, musíte běžet, nebo alespoň jít s padákem na zádech. Běžně tak za den ujdete i osmdesát kilometrů, další den znovu, a když se udělá hezky, tak se vám k tomu podaří uletět i dvě stě kilometrů a ulehčit si tak cestu. Stejný typ závodu jsem absolvoval dvakrát na RedBull X-Alps.. Nejprve jsem si ho vyzkoušel v roli hlavního supportéra, kdy jsem pomáhal kamarádovi s taktikou a také jako řidič podpůrného vozu. V letech 2015 a 2017 už jsem stál na RedBull X-Alps spolu s ostatními závodníky na startovní čáře. Podstatou tohoto závodu je dostat se ze Salzburgu do Monaka přes celé Alpy a další kontrolní body, jako je třeba Matterhorn. Celkově jde vzdušnou čarou asi o 1200 km. Začíná se v pět ráno, končí se v půl jedenácté v noci, takže jste osmnáct hodin denně na nohou, pak spíte na různých horských chatách, v autě, nebo klidně pod skálou. Časový limit přitom určuje ten, kdo dorazí první do cíle. Po něm už máte jen jeden den, abyste se tam dostali také. Většinou trvá celý závod deset až čtrnáct dní, ale v roce 2013 ho Christian Maurer zvládl za pouhých šest.

Já jsem v roce 2015 skončil na dvanáctém místě a loni jsem byl desátý. Nachodil jsem přitom zhruba 600 km a uletěl asi 1500 km. Protože když člověk letí na padáku, nemůže letět rovně, je to stejné, jako když jdete pěšky. Snažte se létat co nejbližší skal, protože když na ně svítí slunce, zahřeje je a teplý vzduch vás pak vynese nahoru. Většinou se při tom udržíte na jeden zátah, tedy pokud je dobré počasí, ve vzduchu maximálně osm deset hodin denně. A těch deset hodin ve vzduchu uteče strašně rychle, protože pořád něco řešíte – přemýšlíte o taktice, neustále pozorujete okolí, třeba ptáky kolem sebe, jak hodně stoupají nahoru, jiná letadla, kontrolujete vzdušný prostor, vítr na zemi, sledujete, jak se stáčí kouř nebo jak stoupá... Když mám výjimečně čas, tak se chvilku kochám nebo si udělám fotku na sociální síti. Mimočodem často v této souvislosti dostávám otáz-

ku, jak ve vzduchu chodím na záchod. Takže asi takhle – pokud jste někdy čurali proti větru ve čtyřicetkilometrové rychlosti, máte přibližnou představu o tom, co se tam nahoře děje. Také lze použít tzv. urinální kondom s hadičkou, která vede ven, takže si ani nemusíte rozepínat kalhoty. A vy pak jdete po horách a říkáte si: Já, mě počural ptáček... To je samozřejmě vtip, protože než dopadne moč na zem, rozpráší se a odpaří.

Každý paraglidista musí mít pilotní průkaz, protože je účastníkem letového provozu. Je to důležité i proto, aby měl o téhle problematice nějaké povědomí. Občas mě štve, jak si mladí kluci hrají s drony a vůbec netuší, že jimi mohou ohrozit jiné lidi. Koneckonců, s paraglidem se můžete bez problémů vyšplhat až do výšky, kde běžně létají letadla. V Česku je povolená hranice 2950 metrů nad mořem, v níž se létá podle vizuálních pravidel, takže koukám kolem sebe a snažím se vyhýbat letadlům, která vidím. A jak se dá dostat s padákem téměř až do tří kilometrů? Jednoduše. Když je dobrý den, vylezeš na kopec a pozoruješ vítr a ptáky – v tom je totiž to umění paraglidingu, že víš kdy odstartovat a kde najít stoupavý proud, který vede třeba až ke kvěťákovitým mrakům. No a pak prostě už jen leteš...

Kdysi jsem si myslel, že pokud je člověk zkušený paraglidista, nemůže se mu nic stát, ale poté, co se na padáku zabil jeden můj kamarád, jsem to přehodnotil. Může se sejít pár blbých náhod a nic s nimi nenaděláte. Ale to je riziko každého sportu. Poďte se třeba na Schumachera, který riskoval ve formuli celý život a nakonec je v kómatu kvůli jízdě na lyžích.

V paraglidingu je nejnebezpečnější, že se můžete rozbit o zem, takže čím výš jste, tím víc jste v bezpečí, protože máte víc času daný problém vyřešit. Vždycky navíc musíte mít minimálně jeden záložní padák (pokud dělám akrobacii, mám záložní padáky tři). Naprostá většina úrazů se stává stejně jako u letadel při vzletu nebo přistání. Když se stane něco ve vzduchu, je to obvykle vlivem turbulence. Paraglidingový padák totiž nemá pevné křídlo jako letadlo, takže se nepropadne, ale zabalí a pak se znovu nafoukne. Někdy se ale může stát, že se vám zamotá, a když nemáte dostatečnou výšku a dostatečně času, musíte použít záložní parašutistický padák.

Vzpomínám si na svůj první let – měl jsem pod sebou 500 metrů a cítil obrovskou radost a taky trochu strach, který ke každému sportu ale patří. Je to dobrá věc, strach by vás totiž měl upozornit na to, že je něco špatně, ale pokud se nic neděje, bát byste se neměli, protože jinak nikam nedoletíte. Na paraglidingu se mi ale líbí hlavně to, že nejde o stereotypní sport. Každý let je jiný, letíte jinudy, protože se musíte podřizovat aktuálním stoupavým proudům a máte jiné zážitky. Třeba přistanete úplně jinde, než jste původně chtěl. Pak teprve začíná to správné dobrodružství, kdy poznáváte místa, na která byste se jinak nikdy nedostal, a lidí, které byste jinak nepotkal. Přistanete takhle někomu na zahrádě a ti cizí lidé vám třeba nabídnou jídlo a odvoz na nádraží. Nebo taky stojíte hodiny na stopu, protože vás nikdo nevezme. A tak si s sebou do vzduchu nikdy nezapomenou přibalit občanku a kreditní kartu. Ještě důležitější je ale pořádně se obléct. Když chytíte stoupavý proud, je nahoře i v létě pět stupňů, takže vždycky létám v bundě, teplejších sportovních kalhotách a rukavicích. ☘

Vínová bavlněná mikina na zip (4399 Kč) Hugo Boss, bavlněné tričko s obrázkem (799 Kč) H&M, černé kalhoty ze směsi materiálů (4100 Kč) Department 5, Space.

Text: Petra Steinová, model: Stanislav Mayer, make-up a vlasy: Jana Dědková, produkce: Marek Jaroš

